

bruges, kunde Islænderne deroppe dog maaffee være hange for, at Skibe, som førte Posten derop, skulde benytte Vælligheden til at indføre en heel Deel Varer, af hvilke de ellers skulde betale Afgifter. Dette har naturligviis aldrig været Hensigten, og derfor har Udvalget i sin Heelhed meent, at det var rigtigt at sætte en saadan Begrændsning, at Mistanken slet ikke kan komme frem, og dette kan skee, naar man vedtager vort Forslag under Nr. 6. Ganst specielt skal jeg, med Hensyn til Forslagets Enkeltheder oplyse ærede Medlemmer om, at, naar vi have sat Calenderaar, hvor det ellers maaffee kunde synes naturligt, at vi havde sat Finantsaar, saa er dette begrundet i, at Befælingsaaet paa Island ikke kan tænkes at falde udenfor Calenderaaet, medens det ikke alene meget vel kan tænkes, men ogsaa har fundet Sted, at det falder udenfor Finantsaaet. Det ligger deri, at den første Rejse herfra til Island skeer saa tidlig om Foraaet, som man overhovedet mener, at Skibet kan gaae for Is og Uveir, og naar det kommer meget tidlig aften, kan det komme til Island allerede i Slutningen af Finantsaaet, og Rejsen vil altsaa ikke kunne blive regnet med til det følgende Finantsaar, til hvilket den dog egentlig hører. Naar vi dernæst have foreslaaet 2,000 Tons, skal jeg ogsaa forklare dette Tal nærmere. Vi ere komne dertil paa den Maade, at det gamle Postdampskib, som hidtil har været anseet tilstrækkeligt paa det Nærmeste er 1,600 Tons, og nu have vi meent, at der ikke kunde betales Afgift, hvis man maaffee af Grunde, som ere nærliggende, vilde bruge et noget større Dampskib. Vi have saaledes forhøjet 1,600 til 2,000, og saaledes vil det, som tilsigtedes ved Vædringsforslaget under anden Behandling, kunne naaes, uden at der i mindste Maade paa Island kan opstaae nogensomhelst Tanke om, at Afgiftsfriheden for Postskib kan misbruges. — Hvad de Vædringsforslag angaaer, som ere stillede af endeel ærede Medlemmer, da har jeg ved anden Behandling udtalt mig om det Standpunkt, som Udvalgets Fleertal i det Hele taget har indtaget med Hensyn til Lovforslagets Stilling til den Side af Forholdet mellem Danmark og Is-

land, som nærmest er Gjenstand for disse Vædringsforslag, og jeg har ogsaa dengang udvillet Grundene, hvorfor vi ikke have kunnet gaae ind paa et meget lignende Forslag, som et Mindretal i Udvalget havde foreslaaet. Jeg skal derfor paa dette Standpunkt indskrænke mig til at henholde mig til de Udtalelser, som jeg tidligere er fremkommen med paa Udvalgets Fleertals Begne, men jeg skal dog forbeholde mig at udtale mig derom senere, efterat de ærede Medlemmer og den høitærede Minister have havt Ordet i saa Henseende. — Endnu skal jeg kun sige, at der er 2 af de Forslag, som disse ærede Medlemmer have stillet, som meget vel kunne vedtages, uden at de andre vedtages, og disse Forslag har Udvalgets Fleertal heller ikke Noget imod. Det er Forslagene under Nr. 10 og 11. Vi ansee ikke disse for i og for sig nødvendige, men vi erkjende, at de meget vel kunne sættes ind i Lovforslaget, uden at dette i mindste Maade skader, men maaffee endog saa noget kan tydeliggjøre Tanken. Det første Forslag gaaer ud paa, at der til de 9 forskjellige Punkter, hvorunder de Island vedrørende særlige Anliggender ere henførte, skal tilføies et 10de, nemlig Pensionsvæsenet for disse Anliggendes Vedkommende. Udvalgets Fleertal er gaaet ud fra, at det følger af sig selv, at naar Island har Udgiften til disse særlige Anliggender, maa det ogsaa have Udgiften for Pensionsvæsenet for disse Anliggender, men indrømmer, at det ikke vil skade, men maaffee gavne, at dette tydelig og bestemt udtales. Altsaa have vi ikke Noget imod Forslaget Nr. 10, og det Samme er Tilfældet med Forslaget under Nr. 11. Dette gaaer ud paa, at der i § 3 skal indskydes: „derunder Tilskudet fra Statskassen“. Da § 1 omtaler Tilskudet til Islands særlige Finantser, antog vi, at ogsaa dette laa i Sagens Natur, men selsølgelig, at det udtrykkes bestemtere og tydeligere, kan Udvalget ikke have Noget imod, og da Forslaget under Nr. 11 ikke gaaer ud paa Andet, skal jeg paa Udvalgets Begne tiltræde det. De andre Forslag kunne vi derimod ikke tiltræde.

Krabbe: Lad mig strax gribe en enkelt Yttring af den ærede Ordførers interessante